

SUNDHEDSMINISTERIET

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 02-02-2022
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPFLL
Sagsnr.: 2119517
Dok. nr.: 2071013

Folketingets Sundhedsudvalg har den 8. december 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 203 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 203:

”Fysioterapeuter, der har tiltrådt overenskomsten, er forpligtet for at yde vederlagsfri fysioterapi til de patienter, som er henvist til behandling efter ordningen. Hvem kan patienterne klage til, hvis de bliver afvist af en fysioterapeut? Hvilke konsekvenser har det for en fysioterapeut, som afviser en patient, som er henvist efter ordningen?”

Svar:

Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientklager (STPK), som oplyser følgende:

”STPK’s kompetence for så vidt angår klager over et behandlingssted er begrænset til sundhedsfaglig virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9. Det fremgår af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns (disciplinærnævnets) kompetence for så vidt angår klager over autoriserede sundhedspersoner er begrænset til sundhedsfaglig virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9. Det følger af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1.

De angivne kapitler i sundhedsloven har ikke betydning i forhold til afvisning af patienter, hvorfor det alene er et spørgsmål, om en afvisning af en patient kan anses som sundhedsfaglig virksomhed.

Det er en forudsætning for, at STPK og disciplinærnævnet har kompetence til at tage stilling til en klage efter bestemmelserne ovenfor, at det er en klage over den sundhedsfaglige virksomhed. Der skal således være et sundhedsfagligt tema i klagen.

STPK og disciplinærnævnet kan eksempelvis godt tage stilling til en klage, hvor en patient er blevet afvist, og det fremgår, at klager finder, at afvisningen var sundhedsfagligt uforsvarligt, eller skriver, at afvisningen forværrer klagers tilstand.

En sådan klagesag over en afvisning kan føre til, at STPK og disciplinærnævnet kan udtale kritik af henholdsvis behandlingsstedet og af fysioterapeuten.

STPK og disciplinærnævnet kan derimod ikke tage stilling til en klage, hvor en fysioterapeut frasiger sig en patient på grund af samarbejdsvanskeligheder, og det kun fremgår af klagen, at klager er uenig i, at der var samarbejdsvanskeligheder.

STPK har ikke mulighed for at udtale sig om eventuelle konsekvenser for en afvisning, når der ikke er et sundhedsfagligt tema i klagen. Det vil altid være en konkret vurdering, om en klage må ses som en klage over sundhedsfaglig virksomhed.”

Sundhedsministeriet har videre indhentet bidrag fra KL i forhold til hvilke klageregler, der følger af overenskomsten om vederlagsfri fysioterapi, og om den i spørgsmålet beskrevne situation er omfattet heraf. KL har hertil oplyst følgende:

”Jf. overenskomsten om vederlagsfri fysioterapi § 57 kan patienter fremsætte klager over for den kommune, hvor patienten bor, eller direkte over for regionen.

Jf. § 58 behandles klagen af samarbejdsudvalget i den region, hvor fysioterapeuten har sin praksis.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Frederikke Fleischer